

αὐτῇ χρῆσάμενος Εὐγένιος ἐγίνωσκε βέβαια, ὅτι ὁ Ἀριστοτέλης ἔγραψε τὰ μετὰ τὰ φυσικά, ἀλλὰ δὲν ἔκρινεν ὅτι ἀμαρτάνει εἰς τὸ ὁμοούσιον, μεταχειριζόμενος τὴν σύντομον θηλυκοῦ γένους λέξιν, τὴν παρὰ τοῖς Φράγκοις πάγκοινον. Ἄλλ' ἄρα γὰρ εἶναι καὶ ἀκριβές, ὅτι πρῶτοι οἱ Φράγκοι τὴν εἰσηγάγον; Ἐγὼ εὐρίσκω ἐν αὐτῷ τῷ βιβλίῳ τοῦ Δ. Χαντζερῆ (Ἱστορία τῆς φιλοσοφ. σελ. 489) ὅτι ἡ λέξ. κεῖται ὡς ἐπίθετον πληθ. ἀριθμοῦ ἐν Ἀνωμόῳ Μεναγίου «μεταφυσικά Κ'» ἐν καταλόγῳ δηλ. τῶν Ἀριστοτέλους συγγραμμάτων, καὶ λέγω, ἀπὸ τοῦ ἐπιθέτου εἰς τὸ οὐσιαστικὸν μικρὰ ἢ ἀπόστασις. Ὅμως δὲ ἄλλοι ἄς ἐξετάσωσιν ἐπὶ πλεόν τὸ πρᾶγμα.

μεταφυσικο-γεωμετρικόν πρόβλημα. Βούλγ.

μεταφυσικοθεολογικός, 3. Χρ. Ἀχαρν. **μεταφυσικὸν διαλεκτικόν** ἐγχειρίδιον, τό. Ἰω. Λίτινος, 796.

μεταφυσικολόγῳ-ῶ. Κ. Οἰκ. 37.

μεταφυσικομανία, ἡ. Σπ. Ζαμπ. 59.

μεταφυσικός, 3. Ἀγ. Βλ. λ. 71. — Ν. Κοντ. λ. 89. — Ἴδε *Μεταφυσική*.

μεταφυσικότητες, αἱ. Ἀκρ. 14 Ἰουνίου 93.

μεταφυσικῶς. Βούλγ. Βούλγαρ. — Βεν. Λεσβ. — Ἀγ. Βλ. λ. 71. — Χρ. Παπαδόπ.

μεταφυσιολόγῳ-ῶ. Στ. Δ. Βάλβ. 91.

μεταφυσιολόγοι, οἱ. Πανδ. 15 Νο. 54.

μεταφυσικίτις, 3. (δόγμα.)

μεταφύτευμα, τό. Weiβ. λ. 796. — Ἰω. Πύρλ.

μεταχροнологέω-ῶ. Σγ. Λεβ. λεξ. 61.

μεταχροнологησις, ἡ. Π. Σ. Φωτιάδ. ἐν Ἀκρ. 15 Σεπτ. 96.

μεταχρονώσις. Λεξ. νομοτεχν. 40.

μεταχρωματισμός, ὁ. Ἰ. Χ. Δραγ.

μεταχρωμοτυπία, ἡ.

μετάχουσις, ἡ. Γ. Βεντότ. 783.

μετεγγραφή, ἡ. Πρωταν. λόγος τοῦ 66. — Βασιλ. διάτ. 89 καὶ 96. — Ἀκρ. 7 Ἰουν. 92.

μετεγκλιματίζω. «Ἐφ.» 4 Αὐγ. 92.

μετέγκριτοι, (Γερμ. nachklassische) συγγραφεῖς, οἱ. Π. Κουπιτ.

μετέγκυσις, ἡ. Πανδ. 51.

μετέκδοσις, ἡ. Σ. Ἀ. Κ. 60.

μετεκλογικός, 3. (συνέλευσις.) Ἀστὺ 13-4 Μαρτ. 92.

μετεμβίδαισις, ἡ. Ἐλ. κώδ. — Πρωτὰ 17 Ὀκτ. 98.

μετεμβολιάζω κοιν. μεταμπολιάζω.

μετεμπνευματώσεις, αἱ. (τῆς φύσεως.) = Γερμ. Vergeistigung? Ἰω. Κ. Χρηστ. 64

μετέμπτοις, ἡ. Μ. Σοφίαν. ἐν Νέα Πανδ. 57, ἐν πραγματεία περὶ ἡμερολογίου.

μετεμφυλλίσεσθαι ἔκ τινος εἰς τι Ν. Δούκ.

μετέμφουσις, ἡ. Ἰω. Ὀλ. 53.

μετεμφύτευσις, ἡ. Σπ. Ζαμπ. 64. — Α. Καραγιάν. 72.

μετεμφύσις. Ἰω. Ὀλ.

μετένδυσις, ἡ. Σπ. Ζαμπ. 64.

μετενεκτέος, 3. (ἀργύρια ἐν ἀπολογισμῶ.) «Ἐφ.» 5 Μαΐου, 89.

μετενεργητικὴ δύναμις ἐνεργητικοῦ βήματος. Γ. Ν. Χατζιδ. 81, ἐν Ἀθηναίου Τόμ. 10, σελ. 11.

μετενεχυράζεσθαι. Π. Καλλιγ.

μετενεχυρίασις, ἡ. Π. Καλλιγ.

μετενοικίασις, ἡ. Ἐλ. κώδ.

μετενοικιστής, ὁ. Ἐλ. κώδ.

μετενοσηκῶσθαι. μετενοσηκῶθέν. μετενοσηκῶμενον. Σπ. Ζαμπ. 64. — Θ. Δόμιν. 90.

μετενοσηκῶσις, ἡ. Ἀκρ. 12 Σεπτ. 88. — Ν. Ἐπ. ἐν Ἀστει 19 Μαρτ. 94. — Ἐρρανιστής» αὐτόθι 11 Νο. 94.

μετεξεγένεθαι ἀόρ. χρον. Εὐγ. Βούλγ. (ἐν ταῖς «Καθ' Ὀμηρον ἀρχαίωτησιν.»)

μετεξετάσις, ἡ. Ἰω. Ἀργυρ. 76. — Στ. Ἐέν. — Ἀγ. Βλ. λ. 97.

μετεξεταστέος, 3. Ἐφ. — Ἀγ. Βλ. λ. 97.

μετεξεσφλεῖ μᾶλλον, ἢ προεσφλεῖ τὸν μισθὸν τοῦ ὀδυστοχῆς ὑπάλληλος. Ἀκρ. 18 Φεβρ. 87.

μετεπαύριον, τὴν.» Ἀστὺ 11 Ἀπρ. 95.

μετεπιληπτικός, 3. (φαινόμενα. φύσις.) Ἀκρ. 7 Ἀπρ. 95.

μετεπιούσα ἡμέρα. «τὴν ἐπιούσαν ἢ μετεπιούσαν.» (καὶ ἄνευ τοῦ ἡμεραν.) Δ. Γ. Ῥάλ. 74. — Ἐφ. 21 Αὐγ. 92. — Ἀκρ. 27 Σεπτ. 92 — Ἐστ. ἐφ. 4 Ἰουλ. 96. ἐν ἐπιφ. — μετεπιόντος μηνός. — Ἐφ. 29 Αὐγούστου 91.

μετεπιστρέφω. Δ. Ἀλεξανδρῶδ. 67.

μετεπιστροπαί, αἱ. (χλευστικῶς, ὁμοῦ μετὰ τῶν λέξ. παρεπιστροπαί καὶ ὑπεπιστροπαί, πρὸς τὴν ἐπιτροπή.) Αἰών 9 Δεκ. 86.

μετεΕὐκλείδειος, 2. (= μετ' Εὐκλείδην ἄρχοντα.) Σ. Α. Κ. 76.

μετεΕὐριπίδειος, 2. (ποιητῆς κτλ.) Κ. Μυλ. 87. — Σ. Κ. Σακελλάροπ. 97.

μετεφεξής. «ἡ μετεφεξής σελῆς.» Σ. Ἀ. Κ.

